

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Бургас, 19.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галина Т. Канакиева

Членове: Петя Ив. Петрова Дакова
Мая П. Величкова

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
в присъствието на прокурора Й. Цв. Д. Т.
като разгледа докладваното от Галина Т. Канакиева Въззивно частно
наказателно дело № 20222000600076 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.48 от ЗЕЕЗА и е образувано по въззивна жалба на адв. С.И. И. от АК- Бургас, защитник на Д.С. Б. против решение № 39 от 18.03.2022 год. постановено по ЧНД № 177/2022 год. по описа на Бургаски окръжен съд, с което е допуснато изпълнението на Европейска заповед за арест, издадена на 01.02.2022 год. от компетентен съдебен орган на издаващата държава - Окръжен съд - гр. Барселона, Кралство Испания въз основа на Решение от 18.10.2021 г. за искане на национален арест и предаване на испанските съдебни власти по дело № 82/2018 г. на българския гражданин Д. СТ. Б., роден на ... г. в гр. Бургас, Република България, притежаващ ЕГН *****, на компетентните власти на Кралство Испания, за провеждане на съдебно наказателно преследване в Кралство Испания за извършени престъпления през 2015 г. в Кралство Испания, осъществяващи състава на престъплението "продължително престъпление измама", за което са приложими чл. чл. 248.2 и 249 от испанския Наказателен кодекс, както и на престъплението „фалшифициране на кредитни карти/притежание на инструменти за фалшифициране“, за което са приложими чл. чл. 399 бис и 400 от испанския Наказателен кодекс.

Във въззивната жалба се правят оплаквания за неправилност и необоснованост на атакувания съдебен акт и постановяване на ново решение,

с което да се откаже изпълнение на Европейската заповед за арест и предаване на лицето.

В жалбата се твърди, че решаващият съд е изискал информация от издаващата държава да предостави гаранциите, предвидени в чл.5, ал.3 от Рамковото решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13.06.2002г., както и пълни данни за осъжданията на лицето в Кралство Испания, предвид твърдението на Б., че има влязла в сила присъда за същото престъпление, във връзка с което е издадена процесната Европейска заповед за арест. Твърди се още, че в постъпилото писмо по делото не се съдържат предвидените в чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА гаранции, както и исканите преписи от присъдите на Б. издадени в Кралство Испания. Не оспорва, че по делото има приложена справка за осъжданията на Б., които потвърждават неговите изявления, но постъпилите данни са непълни за преценка на престъпленията. Моли съда да отмени атакуваното решение и да постанови ново, с което да откаже изпълнение на Европейската заповед за арест, алтернативно да се върне делото за ново разглеждане от първата инстанция.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – Бургас оспорва основателността на въззивната жалба и заявява, че обжалваното решение е правилно, законосъобразно и обосновано, поради което пледира същото да се потвърди. Преценява като несъстоятелни възраженията на жалбоподателя за неправилност и необоснованост на съдебния акт. Излага обстоятени съображения в подкрепа на становището си. Според прокурора, атакуваното решение е правилно и законосъобразно, тъй като е издадено по повод на перфектна ЕЗА, съобразена с изискванията на чл.37, ал.1 от ЗЕЕЗА. Съдебният акт е и обоснован, смята прокурорът, защото той кореспондира с наличните по делото писмени доказателства, които установяват, че срещу исканото лице е налице образувано наказателно производство в искащата държава – Кралство Испания. Не са налице нито абсолютните, нито факултативните отрицателни предпоставки по чл.39 и чл.40 от ЗЕЕЗА за отказ, поради което съдебното решение на Окръжен съд – Бургас следва да бъде потвърдено. Навежда доводи, че не са налице влезли в сила присъди на съдебните органи в Кралство Испания за същите престъпления, тъй като видно от приложената справка от Кралство Испания за предходните осъждания на исканото лице, последното е осъждано по други досъдебни производства за сходни престъпления, като присъдата от 06.07.2017г. е била закрыта на 07.07.2017г., три месеца преди определението на съда за изготвяне на ЕЗА. Твърди, че не са налице и условията на чл.52 от ЗЕЕЗА. Предоставени са и гаранции от Кралство Испания, че след делото Б. ще бъде върнат в Р България за изтърпяване на наложеното наказание. По тези съображения предлага да се потвърди решението на

първоинстанционния съд, с което е допуснато изпълнението на ЕЗА по отношение на исканото лице Д.Б..

Защитникът на исканото лице Б.- адв. Ст. И., заявява, че поддържа подадената въззивна жалба и моли за нейното уважаване по съображенията, изложени в нея. Счита, че българският съд следва да откаже изпълнението на процесната ЕЗА, тъй като не са налице законовите основания за това. Навежда доводи за непредставяне на достатъчно данни - превод на обвинителните актове и постановени присъди в Кралство Испания по отношение на исканото лице Б. за същите престъпления. Моли въззивната инстанция да отмени първоинстанционното решение, с което е допуснато предаването на лицето и да постанови ново, с което да откаже изпълнение на процесната ЕЗА, алтернативно - да върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Исканото лице Д.Б. заявява, че поддържа въззивната жалба и становището на своя защитник, като се присъединява изцяло към неговите съображения. Твърди, че вече е осъждан два пъти в Кралство Испания за едно и също престъпление и това дело му е трето поред. Заявява, че се е съгласил на споразумение, за да приключат делата.

В последната си дума моли съда да отмени решението на окръжен съд Бургас и да откаже предаването му на Кралство Испания.

Настоящата въззивна жалба е подадена от исканото лице чрез неговия защитник, който има право на такава против постановеното решение, съгласно чл.48, ал.1 от ЗЕЕЗА и в 5-дневния срок за обжалване, предвиден в същия законов текст, поради което тя е допустима.

Бургаският апелативен съд, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно дело, обсъди доказателствата, събрани в хода на първоинстанционното и въззивното производство и провери атакуваното решение по оплакванията на исканото лице и на неговия защитник, както и служебно изцяло, намира жалбата за неоснователна.

Бургаският окръжен съд, съблюдавайки специалните и общите процесуални норми относно настоящото наказателно производство, обстойно е изследвал относимите към спора обстоятелства, извършил е всички процесуални действия, необходими за обективно, всестранно и пълно изясняване на фактите по делото, задълбочено е анализирал събраните доказателства, въз основа на които обосновано е приел за установени следните фактически обстоятелства:

Безспорно е установено по делото, че производството е образувано по повод внесена в Окръжен съд – Бургас, по реда на чл. 42, ал. 2 от ЗЕЕЗА от прокурор в Окръжна прокуратура Бургас, Европейска заповед за арест (ЕЗА)

от 01.02.2022 г., издадена от Окръжен съд – гр. Барселона, Кралство Испания въз основа на Решение от 18.10.2021 г. на същия съд за искане на национален арест и предаване на испанските съдебни власти по дело № 82/2018 г. на българския гражданин Д. СТ. Б., роден на ... г. в гр. Бургас, ЕГН *****, с цел провеждане срещу него на съдебно наказателно преследване. В проведеното открито съдебно заседание, на исканото лице Д. СТ. Б. е разяснено правото му да изрази доброволно съгласие да бъде предаден на компетентните съдебни власти в Кралство Испания, но същият е заявил, че не желае да даде такова съгласие. Същият е заявил, че за описаните в ЕЗА престъпления вече е бил осъждан с влезли в сила присъди в съдилища в Кралство Испания. В тази насока е и позицията на неговия защитник.

Безспорно е по делото, че лицето чието предаване се иска – Д. СТ. Б. е български гражданин и е роден на ... г. в гр. Бургас, Република България. Обявен е за международно издирване от испанските власти въз основа на Европейска заповед за арест, издадена от Окръжен съд – гр. Барселона, Кралство Испания. Видно от приложения превод на Европейската заповед за арест българският гражданин се издирва по повод Решение от 18.10.2021 г. на Окръжен съд – Барселона, IX състав, за искане на национален арест и предаване на испанските съдебни власти по повод образувано и провеждано срещу Б. наказателно съдебно преследване по дело № 82/2018 г., за деяния, квалифицирани от искащата държава като "продължително престъпление измама", за което са приложими чл.чл. 248.2 и 249 от испанския Наказателен кодекс, а също и като престъпление „фалшифициране на кредитни карти/притежание на инструменти за фалшифициране“, за което са приложими чл. чл. 399 бис и 400 от испанския Наказателен кодекс. Според описанието, изложено в ЕЗА, исканото лице Д.Б., заедно с други двама български граждани – Д.Г.К. и Ф.Л.Р., през 2015 г. се намирали в Кралство Испания, където в продължение на известно време, инсталирали на различни банкомати на банка „CaixaBank“, разположени на фасадите на сградата, поредица електронни устройства, които симулирали, че са част от оборудването на гореспоменатата банка, състоящи се от четец на магнитна лента, като по този начин създавали заблуждение у потребителите на банкоматите, че въвеждат кредитните или дебитните си карти в слота на легитимния банкомат. Наред с това, тримата монтирали и камера за клавиатурата и по този начин наблюдавали и записвали как клиентите въвеждат паролите на картите си. По-късно, изтегляйки информацията от монтирания от тях четец, те клонирали картите, репликирайки информацията от оригиналната магнитна лента. Получената информация изпращали на трети лица в трети страни, които от своя страна извършвали теглене на суми от законните клиенти чрез клонираните им карти. В конкретния случай, в ЕЗА е посочено, че пострадали от тези техни действия станали четирима испански

граждани – г-жа Р.Т.З, от която била изтеглена сумата от 806,72 евро; г-н Д.Н.Т., от когото била изтеглена сумата от 1179,15 евро; г-жа К.Г.К. – от която била изтеглена сумата от 1193,3 евро и г-н М.Р.М. – претърпял загуба в размер на 1154,84 евро, като всички те преди това са въвеждали картите си в различни банкомати на територията на гр. Барселона. От ЕЗА се установява още, че и тримата заподозрени, включително и исканото лице Д.Б., са били задържани от полицията в Испания на 18.11.2015 г. докато манипулирали банкомат в гр. Барселона, като при задържането им в тях и в автомобила, чийто ключове държал Б., били открити различни предмети, служещи за извършване на престъплението. На 19.11.2015 г. било извършено и претърсване в дома на Б. в гр. Кастелдефелс, Кралство Испания, където също били открити множество предмети, имащи връзка с разследваното престъпление. На 02.12.2015 г. исканото лице Б. бил освободен от задържане, като спрямо него били наложени ограничителни мерки, изразяващи се в задължение да се представя и подписва в съда на всяко първо и петнадесето число всеки месец, както и забрана за напускане територията на Кралство Испания. На 20.05.2021г. компетентният испански съд, разглеждащ делото му установил, че изпратените до Б. призовки за явяване в съдебно заседание, не са били връчени, тъй като той не бил открит на адреса, който обитавал. Поради това обстоятелство делото било отложено, а съдът издал цитираното по-горе решение за задържане на Б..

Решаващият съд е извършил преценка за наличието на условията за предаване по чл.36, 37 и чл.41 от ЗЕЕЗА и за наличието на основанията за отказ по чл.39 и чл.40 от ЗЕЕЗА, както и дали има основания по чл.52 от ЗЕЕЗА за отлагане на изпълнението или за условно изпълнение на заповедта.

След обстоен анализ на приложените по делото доказателства, окръжният съд обосновано и законосъобразно е приел, че издадената ЕЗА- по форма и съдържание, е в съответствие с изискуемите по чл.37 от ЗЕЕЗА. Същата е издадена в писмена форма и съдържа данни относно самоличността и гражданството на исканото лице, както и данни за издаващия орган.

За извършването на посочените деяния законодателството на искащата държава предвижда налагане на максимално наказание от осем години лишаване от свобода. Предвид обобщеното фактическо описание на извършеното престъпление решаващия съд правилно е приел, че издаващата държава е предоставила данните по чл. 37, ал. 1, т. 4 и 5 от ЗЕЕЗА. Заповедта е придружена с надлежен превод на български език, съгласно изискванията на чл. 37, ал. 3 от ЗЕЕЗА.

Предвид обстоятелството, че издаващата ЕЗА държава иска предаването на български гражданин, съдът е изискал от компетентните съдебни власти на Кралство Испания гаранции по смисъла на чл. 41, ал.3 от

ЗЕЕЗА, а именно, че след като Д.Б. бъде изслушан на територията на Кралство Испания, същият ще бъде върнат в Република България на неин граничен контролно-пропускателен пункт за изтърпяване на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ или взетата мярка, изискваща задържане. Такива гаранции са предоставени от страна на издаващата ЕЗА държава, видно от приложеното по делото писмо от IX състав на Окръжен съд – Барселона, вх. № 3664/18.03.2022 г. по описа на БОС.

Обосновано и законосъобразно съдът е приел, че искането на компетентните испански съдебни власти следва да бъде уважено и българският гражданин Д. СТ. Б. следва да им бъде предаден за провеждане на съдебно наказателно преследване, както поради изложените по-горе обстоятелства, така и поради следните съображения:

Правилна е преценката, че описаните в заповедта престъпления, които се разследват, покриват хипотезите в списъка от 32-те категории престъпления, изброени в чл. 2, § 2 РР за ЕЗА и чл. 36, ал. 3 ЗЕЕЗА и са посочени в ЕЗА от издаващата държава като „измама“, а също и като „подправка на платежни документи“. Поради посоченото съответствие не се изиска проверка за двойна наказуемост.

Европейската заповед за арест - предмет на настоящото производство, е издадена за осъществяване на наказателното преследване, а не за привеждане в изпълнение на наказание лишаване от свобода, наложено с влязла в сила присъда. Видно от същата заповед престъплението, за което е издадена не е наказуемо с доживотен затвор или мярка, изискваща доживотно задържане, поради което не се налага преценка на гаранциите, предвидени по чл.41, ал.2 от ЗЕЕЗА.

Спрямо разследваните от компетентните испански власти престъпления не са налице абсолютните отрицателни предпоставки за допускане изпълнението на заповедта за арест, посочени в чл. 39 от ЗЕЕЗА. Престъпленията, за които е издадена заповедта, не са амнистирани в Република България и не попадат под нейната юрисдикция. Исканото лице не е малолетно. Наред с това, няма данни исканото лице да е осъдено за същото престъпление с влязла в сила присъда на български съд или на съда на трета държава членка, да изтърпява или да е изтърпяло наказанието, или присъдата да не може да бъде приведена в изпълнение според законодателството на държавата членка, в която е осъдено.

Съдът е дал отговор на направените възражения на исканото лице и неговия защитник за влезли в сила присъди в Кралство Испания за същото престъпление, като правилно е приел, че същите са неоснователни и не могат да бъдат споделени. Получената от компетентните испански власти официална справка за съдимост на исканото лице Б., съдържаща

постановените спрямо него присъди от испански съдилища, не потвърждава тезата, че за същото престъпление, описано в ЕЗА, той вече е бил осъждан. Видно от съдържанието на ЕЗА, касае се за усложнена престъпна дейност, извършвана през продължителен период от време, при която са били ощетени различни лица, поради което по никакъв начин не може да се приеме, че посочените в справката присъди от 06.07.2017 г. и от 06.11.2019 г., касаят описаното в ЕЗА престъпление, нито че са свързани с посочените в ЕЗА конкретни пострадали лица. От данните по делото - приложено определение на Следствен съд – Барселона - л.18, е видно, че наказателното производство, за което се иска лицето е по съкратено производство №82/18г., по описа на Окръжен съд - Барселона, девети състав, а цитираните присъди са съответно - присъда от 06.07.2017г. е по дело №16/2017г., на окръжен съд Барселона 22 състав, а присъда от 06.11.2019г. е по дело №58/18г. на окръжен съд – Барселона 2 ри състав, видно от справката за осъжданията на исканото лице в Кралство Испания от 17.03.2022г.- л.34- 37 от н.д. Наред с това е видно, че се касае за различна престъпна дейност, тъй като присъдата от 06.07.2017г. касае едно престъпление, а настоящото наказателно производство две различни престъпления, независимо, че датата на извършване на първото деяние съвпада със датата на задържане на лицето по настоящото дело. Освен това закриването на първото дело е от 07.07.21г. три месеца преди датата на настоящото искане - 21.10.2021г. По отношение на втората присъда от 06.11.2019г. същата касае две престъпления по чл.400 и по чл.248, а настоящото производство е за престъпления по чл.399 и 400 и по чл.248.2 и чл.249 - продължително престъпление подправка на платежни инструменти и измама. Наред с това следва да се посочи, че това са въпроси по същество и исканото лице може да направи своите възражения в хода на съдебното производство, за което същото се иска от испанските съдебни власти.

За описаните в ЕЗА престъпления отсъстват и предвидените в чл. 40 от ЗЕЕЗА факултативни основания за отказ за изпълнение на издадена Европейската заповед за арест. Престъпленията, за които се иска предаване с цел наказателно преследване на българския гражданин, не са извършени на територията на Република България, за същите престъпления в Република България не са образувани наказателни производства (съответно и не са прекратявани), и деянията не са подсъдни на българския съд, за да се прави преценка за изтекла законова давност. В чл. 40, ал.2 от ЗЕЕЗА е предвидено относително основание за отказ за изпълнение на заповедта, издадена за изпълнение на наказание „лишаване от свобода“ или на мярка, изискваща задържане, постановени при съдебен процес, на който лицето не се е явило лично, освен ако заповедта изрично не съдържа информация за спазване на посочените в този текст условия (т. т. 1-4). В конкретният случай, видно от ЕЗА, лицето се иска с цел участие в не приключило наказателно съдебно

преследване за горепосочените престъпления, като Б. е бил своевременно уведомен за водения срещу него съдебен процес, явявал се е лично на него и е имал упълномощен защитник, което впрочем се потвърждава и от изявленията му пред първата инстанция. Ето защо, съдът правилно е заключил, че това основание за отказ от изпълнение на заповедта, в случая е неприложимо.

При проверка на обстоятелствата по чл. 52 от ЗЕЕЗА съдът правилно е констатирал, че липсват твърдения и доказателства срещу исканото лице в Република България да са налице висящо наказателно производство или влязла в сила присъда за престъпление, различно от посоченото в европейската заповед за арест. Предвид изложеното съдът правилно е заключил, че липсват установените в чл. 53, ал.1 и 2 от ЗЕЕЗА основания за отлагане на предаването на исканото лице, или за временното му предаване на издаващата държава-членка.

Правилен е изводът, че са налице всички изисквания на българския закон – ЗЕЕЗА и на Рамковото решение на Съвета 2002/584/ ПВР от 13.06.2002 год. за предаване на исканото лице, тъй като Европейската заповед за арест отговаря на формалните изисквания на българския закон и на Рамковото решение, като в нея са посочени всички обстоятелства, мотивирали издаването ѝ. Попълнени са всички параграфи, предвидени в приложението към Рамковото решение и във формуляра на Европейската заповед за арест

Съгласно установената съдебна практика Република България не разполага с правомощия за изследване на фактите описани в ЕЗА, тъй като процедурата по изпълнението на същата е подчинена на принципа на взаимното доверие и признаване между държавите - членки, а не е процедура по съществува на правния спор. В производството по изпълнение на ЕЗА, за разлика от производството по искане за екстрадиция, степента на преценка на решаващия съд е стеснена, като е сведена до преценяване на това дали ЕЗА отговаря на формалните изисквания за валидност, визирани в разпоредбата на чл.37 от ЗЕЕЗА и дали са налице условията по чл.36 от ЗЕЕЗА и обстоятелствата по чл.39 и по чл.40 от ЗЕЕЗА, регламентиращи абсолютните и факултативните /относителните/ основания за отказ да се изпълни ЕЗА.

Съдът правилно е приел, че по делото няма доказателства, против исканото лице да има висящи наказателни производства в Република България, въз основа на което изпълнението да бъде отложено или поставено под условие- чл. 52 ЗЕЕЗА.

Ето защо изводът на решаващият съд, че са налице всички процесуални и материалноправни предпоставки за изпълнение на ЕЗА е законосъобразен и се споделя от апелативния съд. В този смисъл

възраженията на защитата се явяват неоснователни и неподкрепени с доказателства.

В заключение, въззивната инстанция прецени, че решаващият съд, въз основа на изложените обосновани фактически констатации, е направил правилния и законосъобразен правен извод, че в случая са налице всички едновременно изискуеми предпоставки за изпълнение на процесната ЕЗА чрез предаване на исканото лице, български гражданин, на компетентните органи на искащата държава – Кралство Испания, за провеждане на наказателно преследване.

Мотивиран от горните съображения, въззивният съд намира, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно. Същото е постановено в пълно съответствие с цитираните по-горе материалноправни разпоредби. Апелативният съд споделя изцяло направените от първата инстанция правни изводи, обсъдени по-горе.

Изпълнявайки задълженията си по чл.314 ал.1 от НПК, въззивната инстанция провери изцяло обжалваното решение и установи, че същото не е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и при непълнота на доказателствата, които пороци да обуславят отмяна на съдебния акт.

В заключение, апелативният съд прецени, че проверяваното решение не страда от недостатъци, регламентирани в НПК, които да налагат неговото отменяване или изменяване. Предвид на това, въззивната инстанция счете, че следва да потвърди изцяло обжалваното решение.

Ръководен от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №39/18.03.2022г. постановено по ЧНД№177/22 г. по описа на Бургаски окръжен съд, с което е допуснато изпълнението на Европейска заповед за арест, издадена на 01.02.2022 год. от компетентен съдебен орган на издаващата държава - Окръжен съд - гр. Барселона, Кралство Испания въз основа на Решение от 18.10.2021 г. за искане на национален арест и предаване на испанските съдебни власти по дело № 82/2018 г. на българския гражданин Д. СТ. Б., роден на ... г. в гр. Бургас, Република България, притежаващ ЕГН *****, на компетентните власти на Кралство Испания, за провеждане на съдебно наказателно преследване в Кралство Испания за извършени престъпления през 2015 г. в

Кралство Испания, осъществяващи състава на престъплението "продължително престъпление измама", за което са приложими чл. чл. 248.2 и 249 от испанския Наказателен кодекс, както и на престъплението „фалшифициране на кредитни карти/притежание на инструменти за фалшифициране“, за което са приложими чл. чл. 399 бис и 400 от испанския Наказателен кодекс.

ПОТВЪРЖДАВА взетата спрямо исканото лице Д. СТ. Б. мярка за неотклонение „Задържане под стража“ до фактическото предаване на лицето на съдебните власти на Кралство Испания.

На осн. чл.53, ал.2 от ЗЕЕЗА заверен препис от решението следва да се изпрати на ВКП и на МП на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____